

எனக்கு பிறன் யார் ?

WHO IS MY NEIGHBOR?

யாத்திராகமம் 20:12-21

“உன்னிடத்தில் அன்பு கூறுவது போல பிறனிடத்திலும் அன்பு கூறவாயாக.”
- லூக்கா 10:27

மோசேயிடம் கொடுக்கப்பட்ட பத்து கட்டளைகள் இரண்டு கற்பலகைகளில் எழுதப்பட்டிருந்தன. முதல் நான்கு கட்டளைகள் தேவனை சார்ந்திருந்தது; மற்ற ஆறு கட்டளைகள் மானிடரைச் சார்ந்திருந்தது. இந்த கடைசி ஆறு கட்டளைகளின் சாராம்சம் தான் இன்றைய பாடத்தை அமைக்கிறது. அதாவது இயேசு கூறின, “உன்னிடத்தில் அன்புகூருவது போல பிறனிடத்திலும் அன்பு கூருவாயாக” என்ற வார்த்தைகளே. “செய்யாதிருப்பாயாக” என்பது அனுதின வாழ்க்கையில் நடைபெறும் ஆயிரக்கணக்கான நிகழ்வுகளுக்கு பொருந்துகிறதாயிருக்கிறது. ஆனால் “செய்வாயாக” என்பது அனைத்து நிலைமைகளையும் சேர்த்து மூடுகிறது. பிறனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவன் அவனுக்கு தெரிந்தே வார்த்தையிலோ, செய்கையிலோ அல்லது சிந்தனையிலோ தீங்கிழைக்க மாட்டான். இப்படியாக அன்பு என்பது பிரமாணத்தின் முழு தேவைகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது. (ரோமர் 13:10) அன்பானது பிரமாணத்திற்கு மேலாக செய்யும் சுதந்திரத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் அது குறைவானதைச் செய்ய முடியாது.

பிரமாணத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதின் மூலம் கர்த்தரால் கிறிஸ்தவர்கள் மட்டுமே பயனடைகிறார்கள். அவர்களது கிறிஸ்துவுடனான உறவின் மூலம் அவர்களது பலவீனத்திற்காக அவர்கள் மட்டுமே சலுகை பெறுகிறார்கள். எனினும் யூதர்களும் மற்றவர்களும் பிரமாணத்தை கடைபிடிக்கும்படி அவர்கள் எடுத்த முயற்சிகளுக்குத் தக்கதாக ஓரளவு ஆசீர்வாதத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள். சாதாரண மனிதன், பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படாதவன் ஆகையால் தேவனுடைய பிள்ளையாக இராதவன், இன்னும் அந்நியனாக இருப்பவன், நீதியின் கொள்கைகளை அங்கீகரித்து, அதை நாடி, அதை உறுதிப்படுத்தி, குணலட்சண அபிவிருத்தி செய்ததற்கு ஏற்றாற்போல ஒரு ஆசீர்வாதத்தை பெறுகிறான். ஆகையால் தேவனுடைய தரநிலைக்கு தங்களை உயர்த்துவது சகல ஜனங்களுக்கும் எல்லா காலத்திலும் நல்லதாகவும் ஞானமானதாகவும் இருக்கிறது.

தகப்பனையும் தாயையும் கனம் பண்ணுவாயாக

பெற்றோர்கள் எவ்வளவுதான் வயதானவர்களாகவோ அல்லது அறியாமையிலுள்ளவர்களாகவோ அல்லது புத்தியீனர்களாகவோ அல்லது கெட்டவர்களாகவோ இருந்தாலும் அவர்களது பிள்ளைகளிடமிருந்து கவனிப்பை பெறுவதற்கு தகுதியுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனினும் மரியாதையின் வகை அல்லது அளவு, பெற்றோர்களின் குணலட்சணத்தை ஓரளவிற்கு சார்ந்திருக்க வேண்டும். பெற்றோர்களுக்கு கீழ்ப்படியாதிருப்பது என்பது எங்கும் பரவலாய் காணப்படுகையில், அது குறித்து நாம் சொல்வது கடினமான வார்த்தையாக இருப்பினும் அது உண்மையான காரியம் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். அதாவது கீழ்ப்படியாமை பிள்ளையினுடைய பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலரினால் உண்டானதேயாகும்.

குழந்தை கெட்டவனாக பிறந்திருக்கலாம். கர்ப்ப காலத்தில் தாயின் மனதில் ஏற்பட்ட அதிருப்தி, கலவரம் போன்றவை குழந்தைகளுக்கு பிறப்பதற்கு முன்பே பதிந்து விடுகிறது. ஆகையால் எப்படிப்பட்ட பயிற்சி கொடுத்தாலும் குழந்தையை முழுமையாக குணத்தில் மீட்டெடுக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் பிள்ளைகளிடத்தில் உள்ள கீழ்ப்படியாமை, சந்தோஷம் இல்லாதிருத்தல் போன்ற குணங்களினிமித்தம் பெற்றோர்கள் பொறுமையாகவும் நீடிய பொறுமையாகவும் இருப்பது நல்லது.

அநேகமாக இதற்கு பெற்றோர்களை ஓரளவுக்கு பழி கூற முடியும். ஒருவேளை அவர்களது சபை ஊழியர்கள் தேவனுடைய பிரமாணங்கள், மனித செயல்பாடுகள், அதை மீறுவதால் வரும் தண்டனைகளை போதிக்காமலிருந்திருக்கலாம். ஆனால் மனித சுபாவத்தின் பலவீனங்களை புரிந்து கொள்ளவும் அதை எதிர்த்து போரிடும் வகையிலோ, உதவிடும் வகையிலோ அல்லது ஆவிக்குரிய உணவுகளையோ கொடுப்பதற்கு பதிலாக இனிமையாக சொற்பொழிவை ஆற்றியிருப்பார்கள். ஒருவேளை தவறு முழுவதும் தாயையுடையதாக இல்லாதிருந்திருக்கலாம். தன் பிள்ளையினிடத்தில் தனக்கும் கடமை இருக்கிறது என்பதை தந்தை மறந்து போயிருக்கலாம். அந்த முக்கியமான காலப்பகுதியில் மனைவிக்கு உதவிடும் வகையில் இரக்கம், நற்குணம், பெருந்தன்மை முதலிய குணங்கள் அவள் மனதில் வரும் வகையில் உதவியிருக்க வேண்டும். அவன் அதை செய்யாமல் போயிருக்கலாம்.

எப்படியேனும் மனசாட்சியுள்ள பெற்றோர்கள் தங்கள் நெறி தவறிய பிள்ளையை கர்த்தருக்கேற்ற பராமரிப்பிலும் போதனையிலும் பயிற்றுவிக்கும் அருமையான வேலையை பெற்றிருக்கின்றனர். உண்மையாக இப்படி முயற்சிக்கும் பெற்றோர்கள் அதிகமாக பாராட்டப்படவும் ஊக்குவிக்கப்படவும் வேண்டும். மேலும் நமக்கு பரிச்சயமாகும் உயர்ந்த குணமுடைய மனிதர் மற்றும் ஸ்தீரியின் பெற்றோர்களை நாம் உயர்வாக நினைக்க வேண்டும். அந்நியர்களாகிய நாமே அவர்களது பெற்றோர்களை பாராட்டுவோமானால், பிள்ளைகள் இன்னும் அதிகமாக பாராட்ட வேண்டும்.

ஞாயிறு பள்ளிகளின் விளைவு

நவீன கால, திறமையான, செல்வாக்கு மிகுந்த எழுத்தாளர் ஒருவர் ஞாயிறு பள்ளிகள் ஒரு விதத்தில் நன்மையை கொண்டு வந்திருந்தாலும், இன்னொரு வகையில் கணிசமான அளவுக்கு தீங்கை செய்துள்ளது என்று கூறுகிறார். அதாவது, பெற்றோருக்கான பிள்ளைகளின் மரியாதையை பலவீனப்படுத்தியுள்ளது; பிள்ளைகளிடத்தில் பெற்றோருக்கான பொறுப்பை உணர்ந்து கொள்ளுவதிலிருந்து அவர்களை விலகச்செய்துள்ளது. பெற்றோர்கள் தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி குறிப்பாக தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு தேவனுடைய ஆசாரியர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்கள் எந்த அளவுக்கு இந்த பொறுப்பிலிருந்து பின் வாங்குகிறார்களோ அல்லது இந்த ஸ்தானத்தின் நன்மதிப்பு புறக்கணிக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவிற்கு அவர்களது குழந்தைகளின் மீதான செல்வாக்கை இழப்பார்கள். மேலும் ஞாயிறு பள்ளியின் வாரம் ஒன்றிற்கு நடைபெறும் ஒரு மணி நேர வகுப்பானது, பெற்றோரின் தொடர்ச்சியான மேற்பார்வையின் இடத்தை ஒரு போதும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. பதினாறு வயது முதல் இருபது வரையிலான சிறுவர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் மிகவும் ஆபத்தான குற்றவாளிகளாக இருக்கின்றனர் என்றும் இவர்களது எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது என்றும் புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன. ஆகையால் வளர்ந்துவரும் தலைமுறையினரை சரியானபடி பயிற்றுவிப்பதில் நல்ல உள்ளம் கொண்ட அனைவரும் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். பெற்றோருக்குரிய அதிகாரத்தை ஊக்குவித்து,

அவர்களுக்கு கீழ்ப்படிவதை வலியுறுத்துவதன் மூலம் தெய்வீக கட்டளைக்கு அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். நீண்ட கால வாழ்வும், செழிப்பும் இந்த கட்டளையின் மூலம் யூதர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

“கொலை செய்யாதிருப்பாயாக”

மனித இனத்தின் நன்மைக்காக மிருகங்களை கொல்வதையோ அல்லது ஜீவனை தக்கவைத்துக் கொள்ள பூச்சிகளை அழிப்பதையோ இந்த பிரமாணம் தடை செய்யவில்லை. குற்றவாளிகளுக்கு மரண தண்டனை கொடுப்பதையும் அது தடை செய்யவில்லை. இல்லையென்றால் தெய்வீக பிரமாணத்தில் சொல்லப்பட்டதற்கும், தெய்வீக வழிகாட்டுதல் மூலமும் மோசேயின் கீழும் செய்யப்பட்டவைகள் எல்லாம் முரண்பாடாக இருந்திருக்கும்.

எனினும் இந்த பிரமாணமானது ஜீவனை மதிக்க வேண்டும் என்றும் அதற்கு ஆபத்து தரக்கூடாது என்றும் போதிக்கிறது. இந்த பிரமாணமானது கொலை பண்ணுகிற அளவுக்கு கோபங்கொள்ளக்கூடாது என்றும் அதன் பின் விளைவுகளின் பயத்தால் அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்றும் கூறுகிறது என்று இயேசு அறிவித்தார். இப்படியாக இந்த பிரமாணமானது, ஆட்களை வைத்து வேலை வாங்குகிறவர்களோ அல்லது மேற்பார்வை செய்பவர்களோ சக தொழிலாளரின் பாதுகாப்புக்கு, எந்தவிதமான ஆபத்தும் ஏற்படாதபடி பொறுப்பெடுத்துக் கொள்வதை கடமையாக ஆக்குகிறது. சுய நன்மை அல்லது பண ஆசை

R5288 : page 236

என்ற ஆபத்தை அனுமதிப்பது இந்த பிரமாணத்திற்கு கீழ்ப்படிவதற்கு பின்னடைவை ஏற்படுத்தும், கிறிஸ்தவத்தை கடைபிடிப்பதாகாது.

விபச்சாரம் செய்யாதிருப்பாயாக

பாலியல் பசியின் சீரழிவு ஒரு விழுகையாக இருக்கிறது. தூய்மையின்மை, கற்பின்மை, சுயகட்டுப்பாடு இல்லாதிருத்தலே இதற்கு காரணம். இந்த அனைத்து சரிவுகளும் உண்மையான சந்தோஷம், நீதி மற்றும் தேவனிடமிருந்து பிரிக்கும். ஒரு கணவனும் ஒரு மனைவியும் சேர்ந்து ஆதியிலே தேவனால் ஏதேனில் ஏற்படுத்தப்பட்டதே, குடும்பத்திலும் தேக வாழ்க்கையிலும் நீதியின் மூலைக்கல்லாக காணப்படுகிறது. பரிசுத்தம், களங்கமின்மையே தெய்வீக தேவையாக இருக்கிறது.

“களவு செய்யாதிருப்பாயாக”

களவு என்பது இன்னொருவருக்கு சொந்தமானதை எடுத்துக்கொள்ளுதல் ஆகும். மின்சாரம், நீராவி போன்ற கண்டுபிடிப்புகளின் மூலம் நமது அறிவு பெருகியிராவிட்டால் உலகமானது இன்றைக்கு திருடர்களின் சொர்க்கமாக இருந்திருக்கும். கடற்கொள்ளை, கடல் திருட்டு, கொள்ளை, கன்னமிட்டு திருடுதல் இவையனைத்தும் அறிவுள்ளவர்களால் கண்டிக்கப்படுகிறது. அநேகர் நுட்பமாக திருடுகிற சந்தர்ப்பத்தை பெறுகிறார்கள். அதாவது பங்கு சந்தை யுகம், பிரகாசமான ஒளி வீசும் வாய்ப்புகளுடனான போலியான கம்பெனி, விளக்கங்கள் இவைகளெல்லாம் பலவீனமானவர்கள், குறைவாக அறிந்தவர்கள் ஆகியவர்களிடமிருந்து அதிக அனுகூலம் பெறுவது. இது கூட திருடுவதுதான்.

வரியை தவறாக திரும்ப பெறுதல் கூட திருட்டு தான். சுங்க வரி கட்டாமல் பொருட்களை கடத்துவதும் திருட்டு தான். சேவைக்கான ஊதியத்தை கொடுக்காமலிருப்பதும் திருடுவதுதான். எல்லாவற்றிலும் மோசமான திருட்டு எது என்பதை ஷேக்ஸ்பியர் தனது வார்த்தைகளில் குறிப்பிடுகிறார்.

“எனது பண்ப்பையிலிருந்து திருடுகிறவன்,
 குப்பையை திருடுகிறான்,
 ஆனால் என்னிடமிருந்து எனது நல்ல பெயரை
 பறிப்பவன், தனக்கு வளமை தராததை
 என்னிடமிருந்து திருடுகிறான், உண்மையிலேயே
 என்னை ஏழையாக்குகிறான்.

“யாரையும் தூஷியாதே” என்கிற வேதவாக்கிய போதனை அறியப்படாமல் இருப்பதாக தெரிகிறது. இதன் பலனாக அநேகர் தங்கள் குணலட்சணத்தை தாங்களே கெடுத்துக்கொள்கிறார்கள். மற்றவர்களை சந்தோஷத்தை கெடுத்து முன்னரே வேதனையில் இருக்கிற சிருஷ்டிகளை இன்னும் துன்பப்படுத்துகிறார்கள்.

“பொய்சாட்சி சொல்லாதிருப்பதாக”

இந்த பிரமாணம் ஆயிரக்கணக்கான வழிகளில், தினமும் மீறப்படுகிறது. நாம் விற்கிற அல்லது வாங்குகிற பொருட்களைக் குறித்து திரித்துக் கூறி பிறரை ஆயிரக்கணக்கான வழிகளில் அவதூறு செய்கிறோம்.

“பிறருடையதை விரும்பாதிருப்பாயாக”

மற்றவர் பொருளை அடைய வேண்டும் என்கிற ஆசை திருட்டிற்கும், கொலைக்கும், அவதூறு செய்வதற்கும் முன்னே வருகிறது. பிறருடையதை அடையும் ஆசை ஒவ்வொரு குற்றத்தோடும் கிரியை செய்கிற இருதய நோயாக இருக்கிறது. ஏனெனில் எல்லா பாவங்களுக்கும் சுயநலமே அடிப்படை. சுயநலம் பிறர் பொருளை விரும்புகிறது. பட்டியலில் இது முடிவாக வைக்கப்படுகிறது. தேவனுடைய பிரமாணத்தை கைக்கொள்ளுகிறவர்கள், பிறர் பொருளை விரும்புவதிலிருந்து தன்னை காத்துக்கொள்ள வேண்டும்.
